

Kleofás különleges feladata

Közeledett a karácsony, és a Mikulás műhelyében mindenkinek égett a keze alatt a munka. Azaz hogy mindenkinek, kivéve Kleofást. Kleofás valami tennivalót keresett. Kiküldték a műhelyből, mert egymás után összetört három biciklit. A rénszarvasok elhessegették, mert piszkos vizet lötytyintett a szép, tiszta jászlukra. Még Mikulásné asszony is megkérte, hogy menjen ki, miután ráült egy tepsi frissen sült gyümölcskosárkára.

- Kell, hogy legyen valami, amit meg tudok csinálni! - mondta fennhangon Kleofás.

- Mi lenne, ha kimennél, és hópelyheket számolnál? - javasolta Edvárd, a legidősebb manó. Így hát Kleofás kitrappolt a hóba, és számolni kezdett:

- Egy, kettő, három... Hoppá! Ez most a negyedik vagy az ötödik volt?

Újrakezdte:

- Egy, kettő, három, nyolc...

Kleofás minden tőle telhetőt megtett, hogy összesámolja az összes hópelyhet, de mindhiába. Egész egyszerűen túl sok volt belőlük. Elkezdett körbe-körbe szaladgálni, és egy-egy maroknyi havat ragadott fel a kezébe.

Olyan buzgón számolt Kleofás, hogy egészen addig nem vette észre a Mikulást, amíg egyenesen neki nem szaladt, és vissza nem pattant a nagy, kerek pocakjáról.

- Csak csigavér, Kleofás! - nevetett Mikulás. - Hát te meg mit művelsz?

Kleofás feltápáskodott.

- Számolom a hópelyheket - válaszolta. - Nagyon fontos munka!

Ekkor, amint meglátta a Mikulás arcán szétterülő mosolyt, Kleofásnak szörnyű gondolata támadt. A hópelyheszámolás egyáltalán nem is fontos munka. Csak arra volt jó, hogy ne legyen a többiek lába alatt. Kleofás annyira elkeseredett, hogy könnyek gyűltek a szemébe.

- Mi a baj? - kérdezte Mikulás.

- S-s-semmi... - motyogta Kleofás, és elfordult, hogy a Mikulás meg ne lássa a könnyeit. Szegény Kleofás nem vette észre, hogy egy hatalmas fa áll éppen a háta mögött, és egyenesen beleütközött.

- Áááá! - kiáltotta, amikor egy óriás hókupac lecsusszant az egyik faágról, és egyenesen a fejére pottyant. Kleofás nagy nehezen talpra állt és körülpillantott. Hová lett a Mikulás? Ekkor észrevette, hogy valami piros holmi áll ki a hóból.

A Mikulás sapkája! A Mikulást maga alá temette a lecsusszanó hótömeg, amit Kleofás indított el!

Kleofás négykézlábra ereszkedett, és sebesen ásni kezdett. A Mikulás hamarosan ismét szabad volt.

- Jaj, ne haragudj! - lihegte Kleofás. - Én tényleg egy borzasztó manó vagyok. Olyan ügyetlen vagyok, hogy mindent elrontok. Nem is hibáztatom a többi manót, hogy nem látnak szívesen a műhelyben. Egyszerűen el kéne hagynom az Északi- sarkot.

Ezzel leült, és sírva fakadt.

- Ne sírj, Kleofás! - vigasztalta a Mikulás. - Karácsony van, a karácsony pedig a nevetés és a vidámság ideje, nem a könnyeké és a szomorúságé.

- De hát mindenki sokkal vidámabb lenne, ha én nem lennék a közelben. Végtére is mi haszna egy olyan manónak, aki összetöri a játékokat, ahelyett hogy elkészítené? - hüppögte Kleofás.

Szavainak hallatán a Mikulás elmosolyodott:

- Gyere velem - segítette talpra Kleofást. - Tudom, mi lenne számodra a tökéletes feladat. Ráadásul nagyon fontos is!

A Mikulás visszakísérte Kleofást a műhelybe, és bevitte egy olyan szobába, ahol azelőtt még sohasem járt.

- Ez itt - szölt előkelően a Mikulás - a minőségellenőrzési osztály, vagy röviden a MEO.

Itt próbálják ki, hogy minden játék elég erős- e ahhoz, hogy a kislányok és a kislányok karácsonykor játszhassanak vele. Már régóta keresem az alkalmas manót, aki vezethetné, és azt hiszem, te éppen alkalmas vagy a feladatra.

- Miért éppen én? - kérdezte Kleofás, és felkapott egy játék mackót, majd idegesen szöszmötölni kezdett vele.

- Hoppá! - jajdult fel, amikor a maci feje egyszer csak levált.

Kleofás nagy meglepetésére a Mikulás boldogan elmosolyodott.

- Na, látod, tudtam, hogy erre a munkára te vagy a legmegfelelőbb manó. Ha a játékok nem elég erősek ahhoz, hogy te játssz velük, ahhoz sem lesznek elég erősek, hogy gyerekek használják őket. Karácsony napján pedig csak nem vihetünk a gyerekeknek törött játékokat!

- És mi lesz a törött játékokkal? - kérdezte Kleofás.

- Vissza kell küldened a műhelybe, hogy javítsák meg őket. Így pedig minden játék, amelyet karácsonykor kibontanak, jó erős lesz. - mosolygott a Mikulás.

- Jaj, de jó! - nevetett Kleofás. - Azt hiszem, igazad van. Erre a munkára én vagyok a legalkalmasabb manó!

Ettől a naptól fogva Kleofás keményen dolgozott, és gondoskodott róla, hogy csakis a legjobb játékok kerüljenek ki az északi-sarki műhelyből. Kleofás boldog volt, és a Mikulás meg a többi manó is örült. És ami a legfontosabb, karácsonykor a gyerekek is velük együtt örültek!